

[Hanne Thanning Jacobsen]

derne har til fremtidens skole og til samspillet mellem frivillige og folkelige organisationer og de øvrige institutioner, som lokalsamfundet måtte have, altså skolen, daginstitutionen, biblioteket osv.

Derfor skal Det Radikale Venstre ikke have utak for, at det har brugt den indflydelse, det har i Folketinget, til at afsætte 100 mill. kr. i dette finansår til at igangsætte et udviklingsarbejde med det mål at forbedre folkeskolens rammer og indhold og til at fremme opbygningen af lokale kulturcentre i tilknytning til institutionerne. Forslagets syv punkter som grundlag for udviklingsarbejdet er så omfattende, at det er klart, at dette kun kan være en begyndelse til nogle tiltrængte kvalitative ændringer af skolen. Det har ofte været diskuteret, også her i Folketinget, hvad den teknologiske udvikling, de hurtige samfundsforandringer og de ændrede arbejds- og familiemønstre betyder for børn og unge. Den udfordring, der kan ligge i, at der fra centralt hold stilles midler til rådighed for at afprøve og videreudvikle ideerne om fremtidens skole, er for mig at se et fint supplement til det arbejde, der allerede er i gang mange steder landet over.

Igangsætning af Folketingets beslutning fra 1984 vedrørende et udviklingscenter for folkeoplysning og voksenundervisning har med sine 800 ansøgninger i de første udviklingsår vist, at denne metode er en meningsfuld måde at inddrage borgerne i et lovforberedende arbejde på. Jeg ser dette forslag som en parallel, og jeg er overbevist om, at det signal, der afsendes med forslaget, vil blive modtaget med samme engagement, entusiasme og idérigdom i ansøgningerne.

Med økonomiske midler over nogle år og med en evaluering af resultaterne vil Folketinget have et grundlag for at vurdere og tage beslutninger om, hvordan fremtidens skole bør se ud. Derfor ser jeg med forventning hen til udvalgsarbejdet.

Bente Juncker (CD):

For Centrum-Demokraterne er det væsentligt at slå fast, hvad der er kardinalpunkter i skolepolitikken for os, uanset debatten om heltids- og helhedsskole. Det er fortsat en understregning af, at skolens hovedopgave er at give undervisning, meddele kundskaber, færdigheder osv., under hensyn til nogle cen-

tralt fastsatte minimumskrav og sikring af, at de opstillede mål nås. Allerede heri ligger der en klar afstand mellem CDs og de Radikales synspunkter, og det belyses tydeligt i beslutningsforslagets punkt 2 og i de bemærkninger, der hører til. Der lægges distance til fagene og dermed til, at det bør være det undervisningsfaglige indhold og mål, der afgør, hvilken struktur eller form der vælges.

Både i forslaget og i den øvrige offentlige debat synes det, som om man vender tingene på hovedet ved at lade spørgsmål om form og metode være udgangspunktet. Herudfra ser man så på, hvilket indhold der kan anbringes under den valgte hat. Periodelæsning f.eks. kan sikkert være udmærket, men da ikke for periodelæsningens skyld. Det må være sådan, at man ud fra en diskussion om, hvordan man bedst muligt formidler et bestemt undervisningsindhold, så flest muligt får et godt udbytte, finder ud af, på hvilken måde det bedst kan ske.

Nogle af de gængse modefænomener er for øjeblikket emneundervisning og projektundervisning. Centrum-Demokraterne kan ikke begejstres over den slags, for der skabes hermed en tværfaglig sammenrodning, som vi ikke kan se på nogen måde styrker den så efterlyste sammenhæng – tværtimod. Hvis disse kollektive undervisningsformer får lov til at dominere, skabes der også problemer derved, at den enkelte elevs indsats og standpunkt usynliggøres. Udsletter man på den måde både fagenes identitet og den individuelle præstation, mister man enhver form for kontrollerbar grundviden, og ingen er tilhænger af disse ting. Forslagsstillerne nævner heller ikke et ord om opstilling af mål eller afprøvning af deres opfyldelse.

Forslagets punkt 3 om betydningen af klasselærerfunktionen forholder vi os i CD anderledes positivt til. Det er rigtigt, at den danske folkeskole her har en styrke, som skal værdsættes. Tæt kontakt til centrale voksne personer betyder uendelig meget for børn og unge, og er der problemer, er klasselæreren et vigtigt bindeled til familierne. Opgaverne er her krævende, og det er ikke en indsats, lærerne skal betale med deres frihed eller fritid.

Punkt 4 ligner et forsøg på afskaffelse eller i det mindste svækkelse af skolelederfunktionen. Det ligger fjernt fra CDs politik, og jeg går hurtigt videre til punkt 5 om en-